

[Statsministeren]

i gang. Det gælder ikke mindst i lyset af, at vi har et underskud på de offentlige finanser, som regeringen selvsagt ønsker at afvikle.

Men samtidig med at der bliver oprettet mange nye arbejdspladser i Danmark, kommer der også ganske mange flere ind på arbejdsmarkedet. Det er i sig selv godt, at flere ønsker arbejde. Det hører med til den nye tro på fremtiden, til den nye positive udvikling, men det betyder også, at der skal skaffes flere arbejdspladser – endnu flere arbejdspladser – for at få arbejdsløsheden bragt ned. Med den positive udvikling, som dansk økonomi er inde i, vil det ske, men vi må væbne os med tålmodighed. Skridt for skridt vil arbejdsløsheden komme ned, skridt for skridt vil beskæftigelsen komme op og blive fastholdt i sin fremgangslinje.

Handlekraft og ansvarlighed går hånd i hånd i regeringens økonomiske politik. Det vil også fremgå, når vi til august fremlægger forslaget til finanslov for 1995. Underskuddet på de offentlige finanser vil blive mindre. Det lave niveau for inflationen vil ubetinget blive fastholdt. Mådehold ved de næste overenskomstforhandlinger vil være et yderligere bidrag til at sikre et sundt og langsigtet grundlag for dansk økonomi, så realindkomsterne kan fortsætte med at stige.

Der er nogle, der mener, at regeringen ikke har gjort nok for at sætte skub i økonomien og beskæftigelsen, men hertil er kun at sige: Regeringen har gjort nøjagtig så meget, som den kunne gøre. Hvis den havde forsøgt at stimulere økonomien mere, end tilfældet er, var virkningen blevet den modsatte af det ønskede, nemlig overophedning af økonomien, stigende rente og som følge deraf tab af arbejdspladser. Man skal huske, at for at skabe holdbar fremgang i beskæftigelsen er det ikke nok at skubbe på økonomien; man må også være i stand til at holde balancen, mens man skubber.

Lige så målbevidst regeringen har været i sine bestræbelser for at sætte gang i opsvinget, lige så konsekvente vil vi være med hensyn til at forebygge – og jeg understreger *forebygge* – flaskehalsproblemerne, som kunne skabe barrierer for et fortsat opsving.

Det er ikke kun økonomien, der er i fremgang. Også på andre og lige så vigtige samfundsområder er regeringen i færd med at vende udviklingen i retning af større velfærd for den enkelte borger, ikke mindst på sygehus-

området, som med rette optager mange af Tingets medlemmer og befolkningen som helhed. Da regeringen trådte til, stod det klart, at der havde hobet sig en række problemer op i sundheds- og sygehusvæsenet, som krævede en helt ny indsats. Frem for alt fandt regeringen, at der var en uacceptabel lang ventetid på en række operationer, og den indgik derfor en aftale med amterne om en ekstraordinær indsats, der bl.a. skal sikre, at der over en 3-års-periode sker en fordobling af kapaciteten i forbindelse med hjerteoperationer og nedbringelse af ventetiden for andre operationer og behandlinger.

Siden da er der rent faktisk sket en betydelig forøgelse af antallet af operationer på de danske sygehuse, men nye muligheder skaber også nye håb og nye ønsker i befolkningen om at drage nytte af disse muligheder. Flere og flere ser nye muligheder for at blive opereret, når antallet af operationsmuligheder øges, og det er en naturlig ting; men det betyder naturligvis også, at ventetiden ikke falder i samme takt, som antallet af operationer stiger. Derfor er der brug for en yderligere indsats for at sikre, at ventetidsmålsætningen kan overholdes, og regeringen er indstillet på at indgå en aftale med amterne om en sådan yderligere indsats.

Når man taler om velfærd og velfærdssamfund, har det traditionelt især været møntet på sociale forhold og på sundhedsforhold, men jeg tror, at langt de fleste af os efterhånden har den opfattelse, at velfærdssamfundet kun fortjener sit navn, hvis det også bygger på en omfattende beskyttelse af vort miljø. Sådan ser regeringen i hvert fald på det, og det har præget vores konkrete arbejde. Ligesom vi kan tale om sociale rettigheder, må vi også kunne tale om retten til et godt miljø, f.eks. retten til rent drikkevand uden rester af sprøjtemidler, og det er baggrunden for, at regeringen sammen med Socialistisk Folkeparti har gennemført forbud mod en række stoffer, der rummer en fare for grundvandet.

De grønne afgifter i regeringens skattereform har skabt et vendepunkt i miljøpolitikken. Vi skal videre ad den vej, og det indebærer også, at erhvervslivet skal yde sit bidrag i form af miljøafgifter. Men det skal vel at mærke ske i en form, som ikke øger erhvervslivets omkostningsniveau, men derimod sigter mod at belønne miljørigtig adfærd hos virksomhederne. Mange har sagt, at der er en modsæt-